

mange Medlemmer her i Rigsdagen, som have en fra Ministeren noget afvigende Anskuelse.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Ingerslev): Jeg har ikke saa ganske udtalt mig, som det ærede Medlem forudsætter, men det vil jo Fremtiden kunne opklare, naar mine Udtalelser foreligge trykte. Jeg tør nok staa ved, hvad jeg sagde. Det ærede Medlem mener, der er saa overordentlig stor Forskel mellem den Opfattelse, der er gjort gældende af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds og mig. Det er kun en Nuance, idet jeg gjorde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds opmærksom paa, at vel kunde man forelægge Oplysninger ogsaa om Anvendelsen af Resten af de 4 Millioner Kr., Restoverskuddet ud over det, der nu er forelagt til Regnskabsopgørelse, men man kan ikke forelægge det til Regnskabsgodkendelse, man kan kun forelægge det til Efterretning og sige, det er det, vi agte at gøre, man kan umuligt foreslaa til Godkendelse i regnskabsmæssig Form Beløb, som man agter at udgive, men angaaende hvilke man ikke præcis kan opgive, hvad man har givet ud.

C. Sage: Ja, efter hvad den ærede Minister har sagt, ønsker jeg kun at tilføje, at jeg ikke ganske forstod Udtalelserne af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (N. Sørensen). Jeg er ikke ganske sikker paa, om jeg opfattede ham rigtig, og for at der ikke skal være nogen Tvivl om min Tankegang, vil jeg da gentage, at Lovens Bestemmelser efter min Opfattelse blive fyldestgjorte i lige Grad, enten de her omhandlede Udgifter forelægges til Godkendelse efter at være afholdte, eller de forelægges til Godkendelse, forinden de ere afholdte. Men jeg erkender, at naar Omstændighederne tillade, at de planlagte Udgifter forelægges Rigsdagen, saaledes som muligvis i Ujeblikket, inden de ere afholdte, da er det en Fremgangsmaade, som jeg vilde anse for at være at anbefale. I øvrigt skal jeg tilføje, at hvad det ærede Medlem synes særlig at have bidt Mærke i, er det Udtryk i Loven om, at en Opgørelse som den nærmere betegnede skal forelægges „aarlig“. Jeg vil dertil sige, at han ikke maa glemme, at den Forudsætning, vi ved Frihavnslovens Vedtagelse gik ud fra, var, en anden end det faktiskste Forhold, som nu foreligger. En Bestemmelse i Loven gaar jo nemlig ud paa, at Aktieselskabet kun er forpligtet til at begynde med at anvende et Beløb af 1½ Million af sin Kapital. Da der nu tillige

er fastsat et bestemt Forhold, hvorefter Indtægterne deles mellem Selskabet og Havnevæsenet, fandt vi, at det ikke vilde være rigtigt at give Frihavnselskabet en ubetinget Ret til at indskrænke sig til at anvende disse 1½ Million, og vi indsatte derfor i Loven en Bestemmelse om, at naar tre Aar vare gaaede efter Frihavnsens Nabning for Driften, skulde Rigsdagens Samtykke indhentes, saafremt Ministeren vilde fritage Selskabet for at anvende hele sin Kapital. Altsaa, de Forudsætninger, vi den Gang gik ud fra, vare disse, at der foreløbig muligvis kun vilde blive Tale om at anvende en mindre Del af Kapitalen, og at Anvendelsen af den hele Aktiekapital maaske kunde komme til at strække sig ud over en Række af Aar. Dette Udtryk „aarlig“ sigter altsaa dertil, at for de Dele af Aktiekapitalen, som succesive anvendes, skal der aarlig aflægges Regnskab. Nu er imidlertid Forholdet blevet det, at det hurtig har vist sig nødvendigt, navnlig efter den Uvidelse, som Frihavnen fik i Henhold til Folketingets Plan, at anvende ikke blot en betydelig større Del af Kapitalen, end man den Gang ansaa for nødvendigt, men endog hele Kapitalen fuldt ud. Som Følge heraf er altsaa Forholdet blevet det, at der maaske næppe bliver Tale om at forelægge en Opgørelse til Godkendelse mere end en eller to Gange. Men at der altsaa saaledes ikke vil komme til at finde „aarlige“ Forelæggelser Sted, hidrører som sagt kun derfra, at Aktiekapitalen faktisk er bleven anvendt langt hurtigere, end Forudsætningen var, da Loven blev vedtagen.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Sørensen: Ja, nu formede jo det ærede Medlem sine Ord saaledes, at Selskabet kan gøre det ene eller det andet, Selskabet har fri Hænder, og vil det forelægge et Budget, som betyder noget, kan det det, vil det forelægge en Regnskabsækskraft, som ikke betyder det allermindste, kan det ogsaa gøre det. Efter den Fortolkning er jo Lovgivningsmyndigheden over for det private Selskab meget indskrænket, ja, saa overordentlig indskrænket, at den efter min Mening er aldeles bethningsløs, og jeg kan ikke andet end beklage, at Loven er saa uheldig affattet, da jeg næppe tror, det var Medlemmernes Mening, at den skulde forstaaes saaledes, den Gang den blev vedtagen. Som et yderligere Bevis paa, hvor uheldig man kan affatte Love, maa jeg maaske ganske kortelig pege paa det Punktum i Loven,